

[Wiinblad.]

højtærede Undervisningsminister har sagt til mig, netop med Henblik paa det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, at naar vi har vedtaget dette Lovforslag og det har faaet Lovskraft, bliver der straks taget fat paa at realisere Planen, og at naar man først er begyndt paa Arbejdet, vil det blive fortsat paa normal Maade. Jeg ved ikke, hvor længe vi bevarer den nuværende højtærede Minister, men jeg ved, at hvem der end bliver Minister, og som vil forsøge at snyde og narre os.

Formanden: Naar det ærede Medlem ligesom flere andre ærede Medlemmer har talt om, at nogle vil snyde og narre, antager jeg, at ærede Medlemmer ikke sigter til, at nogle Medlemmer i denne Sal vil forsøge at snyde og narre andre.

Wiinblad: Jeg siger da, at hvis nogen udenfor Rigsdagen vil forsøge det, vil de møde en saa stærk offentlig Modstand, at Forsøget vil mislykkes.

J. Oskar Andersen: Det fornøjede mig i høj Grad som Kildekritiker og Historiker at høre, hvad en Detektiv kan faa ud af det, naar han behandler en Lovparagrafs Form. Jeg skal kun underrette om, at den Passus, som skulde være sat ind fra min Side, er aldeles ikke sat ind fra min Side. Den forelaa paa Bureauet, da jeg kom med det Forslag, som jeg vilde stille. Jeg skal endnu kun tilføje, at man i Udvalget var blevet enig om, at Ordførerne skulde foreslaa den endelige Form for dette Forslag, og derefter stillede jeg mit Forslag. Den Bestemmelse, der er Tale om, stammer fra en helt anden Side, og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet maa henvende sig til Bureauet for at faa at vide, hvorfra den stammer. Den stammer altsaa ikke fra mig, saa den Kildekritik er ganske fejlet.

Rahbek: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke for at blande mig i den Diskussion, som her er ført, men for at rette en Henstilling til den højtærede Undervisningsminister. Denne Sag har været Genstand for meget stor Interesse over hele Landet, derom

vidner ikke blot Resultatet af den store Indsamling, der fandt Sted, men ogsaa mange Diskussioner paa Møder og Bladartikler i Hovedstaden og i Provinspressen. Men medens det for Hovedstadspressens Vedkommende nærmest har indskrænket sig til en Diskussion om Museets Beliggenhedsforhold, har man ude i Provinsen ogsaa beskæftiget sig med andre Forhold Museet vedrørende, f. Eks. om det nu ogsaa er helt rigtigt at samle alt i et Museum her i København, eller om det ikke var rigtigere at lade en Del enten blive derude eller komme ud i Provinsmuseerne.

Jeg vil straks sige, at jeg ønsker ikke en saadan Deling af Museets Skatte. Museet bør efter min Formening forblive samlet, og det bør ligge i Landets Hovedstad. Men jeg tror alligevel, at det er muligt at imødekomme berettigede Ønsker fra Provinsens Side, da man raader over saa store Mængder ganske ens Eksemplarer af forskellige Genstande, at man uden Skade kunde overlade Provinsmuseer, som ønskede det, en Del deraf.

Hvordan det skulde ordnes i Enkelt-heder, om det skulde være faste Udstillinger eller maaske Vandreudstillinger, som vi kender det med Hensyn til Malerier, skal jeg slet ikke udtale mig om; det overlader jeg ganske Sagkundskaben at afgøre. Hovedsagen er, at der kommer et Samarbejde i Stand mellem Nationalmuseet og Provinsmuseerne. Jeg tror, at et saadant Samarbejde vilde være til Gavn for begge Parter; jeg tror nemlig, det vilde tjene til at vække Interessen for de store nationale Værdier, som findes i vort Nationalmuseum.

Min Henstilling gaar da ud paa, at Nationalmuseets Ledelse stiller sig velvilligt overfor disse Ønsker fra Provinsen, ja, helst ikke nøjes med at være velvilligt, men tager Initiativet til, at et saadant Samarbejde kommer i Stand. Jeg tror, det vilde vinde Anerkendelse i vide Kredse ud over Landet.

Holstein: Jeg konstaterer, at efter at jeg har rettet et fuldkommen sagligt og vel begrundet Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, forlader han Salen. Forrige Gang rettede jeg et fuldkommen sagligt og velbegrundet Spørgsmaal gentagne Gange til den højtærede Finansminister; og han bevarede Tavshed. Jeg tror, der er Grund